

გრიგოლ რობაქიძის სახელობის უნივერსიტეტი
Grigol Robakidze University

ხელნაწერის უფლებით
With the right of manuscript

გიორგი მომცელიძე
Giorgi Momtselidze

იუვენოლოგიის პოლიტიკური განზომილება
The Political Dimension of Juvenology

საგანმანათლებლო პროგრამა: საჯარო მმართველობა
Educational programme: Public Administration

დისერტაცია წარდგენილია საჯარო მმართველობის
დოქტორის აკადემიური ხარისხის მოსაპოვებლად
Thesis is presented for obtaining of the PhD Degree in Public
Administration

რეზიუმე
Abstract

თბილისი
Tbilisi

2021

გრიგოლ რობაქიძის სახელობის უნივერსიტეტი

ხელნაწერის უფლებით

გიორგი მომცელიძე

იუვენოლოგიის პოლიტიკური განზომილება

საგანმანათლებლო პროგრამა: საჯარო მმართველობა

დისერტაცია წარდგენილია საჯარო მმართველობის
დოქტორის აკადემიური ხარისხის მოსაპოვებლად

რეზიუმე

თბილისი

2021

გრიგოლ რობაქიძის სახელობის უნივერსიტეტი

მეცნიერ-ხელმძღვანელი:
მიხეილ გოგატიშვილი,
ფილოსოფიის დოქტორი,
პროფესორი

დისერტაციის დაცვის თარიღი გამოქვეყნდება
უნივერსიტეტის ვებ-გვერდზე www.gruni.edu.ge

დისერტაციის დაცვა შედგება გრიგოლ რობაქიძის
სახელობის უნივერსიტეტის საჯარო მმართველობისა და
პოლიტიკის სკოლის საატესტაციო - საექსპერტო
კომიტეტის სხდომაზე

დისერტაციის გაცნობა შესაძლებელია გრიგოლ
რობაქიძის სახელობის უნივერსიტეტის
ბიბლიოთეკაში, თბილისი, ირინა ენუქიძის №3
(ადმაშენებლის ხეივანი მე-13 კმ)

სარჩევი

შესავალი.....	1
ლიტერატურის მიმოხილვა	7
კვლევის შედეგები	17
განსჯა და მეცნიერული მიგნებები	19
დასკვნა - რეკომენდაციები	24

შესავალი

მსოფლიოში სახელმწიფოთა არსებობის სხვადასხვა ეტაპზე, განსაკუთრებული ყურადღება მახვილდებოდა თაობათა შორის ურთიერთობებზე. სწორედ ამ ურთიერთობის მიზანმიმართულ და სრულფასოვან წარმართვაზე იყო დამოკიდებული სახელმწიფოებრივი ცხოვრების განვითარება, სახელმწიფოში სამოქალაქო საზოგადოების ეტაპობრივი მშენებლობა, თაობებს შორის ნდობის ატმოსფეროს დამკვიდრება, სოციალური კეთილდღეობის ჩამოყალიბება. ქვეყნებისთვის ამ იდეალურად მიჩნეული ჰუმანური მიზნების ცხოვრებაში გაუტარებლობა ყოველთვის განაპირობებდა თაობებს შორის უთანხმოების ჩამოგდებას. დროის სწრაფ დინებასთან მიმართებაში საზოგადოებრივ პოზიციათა შეუსაბამობა არაერთხელ გამხდარა სოციალური თუ იდეოლოგიური აფეთქებებისა და რევოლუციების მიზეზი, რომელთა წამომწყები, ძირითადად, ახალგაზრდა თაობა იყო.

ახალგაზრდობა ყოველთვის გამოდიოდა ახალი იდეების მქადაგებლად და ძველი ტრადიციების განახლების ინიციატორად, რაც ყოველთვის აისახებოდა სახელმწიფოთა მდგრად განვითარებაზე. ზემოთ დასახული სახელმწიფოებრივი მიზნების რეალიზაციისათვის საჭირო პირობები თაობათა შორის მხოლოდ სინთეზური ურთიერთობების საფუძველზე იყო შესაძლებელი, რისი არაერთი თვალსაჩინო მაგალითი მოიპოვება მსოფლიო ისტორიაში.

სწორედ სინთეზური ურთიერთობის ძირითადი ღერძი უფროსი თაობიდან უმცროსი თაობისათვის ცოდნის, დაგროვილი გამოცდილებების გადაცემაში მდგომარეობდა. შეუთავსებლობის ფაქტორი თავს იჩენდა მხოლოდ მაშინ, როცა ბიოლოგიურად მომწიფებული ახალგაზრდა თაობა თვისობრივად განსხვავებულ იდეოლოგიურ და

მენტალიტეტურ ელემენტებს შეიძენდა კულტურული, სოციალურ-ეკონომიკური, რელიგიური ღირებულებების გადაფასებისათვის.

განსხვავებულ პოზიციათა დაფიქსირებამ, ახალგაზრდობის მხრიდან საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ ცხოვრებაში მონაწილეობის მასშტაბების ეტაპობრივმა ზრდამ, განაპირობა ახალგაზრდული ხასიათის საზოგადოებრივი სისტემების ფორმირება, დაწყებული არაფორმალური და არალეგალური წრეებიდან და ჯგუფებიდან – დღევანდლობამდე, არასამთავრობო ახალგაზრდული ორგანიზაციებისა და ორგანიზაციათა გაერთიანებების ჩათვლით, რომელთა ქმედითუნიანიანობა ყოველთვის აისახებოდა საზოგადოებრივი აზრის ფორმირების პროცესში, რაც ხშირ შემთხვევაში უკავშირდებოდა როგორც სოციალურ-ეკონომიურ, ასევე გლობალურ სახელმწიფოებრივ გარდაქმნებს. თანამედროვე ცხოვრების ეტაპებზე განსაკუთრებული ყურადღება ექცეოდა და ექცევა ახალგაზრდული საზოგადოებრივი სისტემების ფორმირებას, მათ სამართლებრივ, პოლიტიკურ და მართვის თვალსაზრისით რეგულირებას, საზოგადოების ფართო წრეებთან ახალგაზრდობის იდეურ და ფუნქციურ სისტემატიზაციას როგორც ეროვნულ დონეებზე, ასევე საერთაშორისო ასპარეზზეც.

ახალგაზრდობაში მიმდინარე პოლიტიკურმა და სოციალურმა პროცესებმა, ამ პროცესების სახელმწიფოებრივი მნიშვნელობის შექმნამ, დღის წესრიგში დააყენა საკითხი სახელმწიფოებრივი მხარდაჭერისა და რეგულირების მექანიზმების ამოქმედებისა, რაც უნდა გამოიხატოს და საწყის ეტაპზე უკვე გამოიხატა ინსტიტუციონალური განვითარების თვალსაზრისით. მხედველობაში გვაქვს როგორც სახელმწიფო სტრუქტურები (ახალგაზრდობის სააგენტო, საქართველოს პარლამენტის სპორტისა და ახალგაზრდობის საქმეთა კომიტეტი, ასევე არასამთავრობო სექტორი და ორგანიზაციათა გაერთიანებები). უნდა აღინიშნოს ის არსებითი პრობლემა, რაც ცალკეული

ინსტიტუტების განვითარებას უშლის ხელს. ეს პრობლემა სამართლებრივი ბაზის მოუქნელობაა და, შესაბამისად, თეორიული საფუძვლების არალეგიტიმურობაა. ამ მხრივ მხოლოდ პირველი ნაბიჯებია გადადგმული, რაც დაკავშირებულია სექტორული ურთიერთობის დარეგულირებასთან.

ახალგაზრდული პოლიტიკის სისტემაში შემაჯავლი სექტორების პრაქტიკული საქმიანობა ძირითადად რეგულირდება საერთო დანიშნულების კანონებით. ცალკეული პროფილური საკანონმდებლო აქტების უქონლობის შემთხვევაში, საქმიანობა წარმართება შიდაორმატიულ აქტებსა და ორგანიზაციათა წესდებებზე დაყრდნობით, რაც ფუნქციათაშორის ურთიერთგადალახვის წინაშე გვაყენებს, თუმცა სექტორების სუბიექტების მხრიდან დასახული მიზნების პრაქტიკული რეალიზაცია საზოგადოების განვითარების საქმეში ახალგაზრდული პოლიტიკაა და ამ პოლიტიკაში ჩართული სტრუქტურები მნიშვნელოვან როლს თამაშობენ მის განვითარებაში.

ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, ახალგაზრდულმა პოლიტიკამ, პოლიტიკური მეცნიერებებისთვის ღირებული გახადა და დღის წესრიგში დააყენა ამ სფეროს მეცნიერულ-თეორიული საფუძვლებითა და ინოვაციებით უზრუნველყოფა.

აღნიშნული სფერო ახალგაზრდული პოლიტიკის სახით, წარმოადგენს საზოგადოებრივ-პოლიტიკური ცხოვრების ხერხემალს, რომელიც ემიჯნება სხვადასხვა სფეროს: პოლიტიკის, ეკონომიკის, სამართლის, სოციალური კულტურის და ა.შ. სწორედ ამ სფეროებთან ურთიერთობის კვალობაზე უფრო მეტი მნიშვნელობა ენიჭება ახალგაზრდულ პოლიტიკას, როგორც სახელმწიფოებრივი განვითარების ერთ-ერთ ფაქტორს, რადგან იგი წარმოადგენს ახალგაზრდა თაობაზე ორიენტირებულ დარგს, რომელიც ითვალისწინებს

ახალგაზრდობის აქტიურ ჩართვას საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ ცხოვრებაში და ქვეყნის აღმშენებლობის პროცესში, ახალგაზრდობის აღზრდასა და განვითარებას, მათი მოსაზრებების ცხოვრებაში დანერგვასა და ინტერესების გათვალისწინებას, სახელმწიფო ინსტიტუტებში ახალგაზრდობაზე ორიენტირებული, მიზანმიმართული, სწორი საკადრო პოლიტიკის წარმართვას, მომავალი თაობის სოციალურ კეთილდღეობაზე ზრუნვას, ახალგაზრდობის დასაქმებას, მათ მომზადებას საზოგადოებრივ, პოლიტიკურ, სამეცნიერო, სამეურნეო, კულტურულ ასპარეზზე გამოსასვლელად და პროფესიული ორიენტირებისათვის საჭირო პირობების შესაქმნელად. აღნიშნული ფაქტორების პრაქტიკული რეალიზაცია ახალგაზრდული პოლიტიკის უმთავრესი დანიშნულებაა, რისი განხორციელების აუცილებელი პირობაა, როგორც უკვე აღვნიშნეთ, სრულყოფილი სამართლებრივი ინსტიტუციონალური საფუძვლების არსებობა, რომლის სრულყოფისა და განვითარების საკითხებსაც ეძღვნება აღნიშნული სადისერტაციო ნაშრომი.

საქართველოში ახალგაზრდული პოლიტიკის ღრმა მეცნიერული ანალიზის აუცილებლობა მიმდინარე ეტაპზე ნაკარნახევია როგორც თეორიული, ასევე პრაქტიკული მოთხოვნილებებით, ქვეყანაში არსებული რთული სიტუაციით, უკანასკნელი ათწლეულების განმავლობაში მომხდარი კარდინალური, პოლიტიკური, ეკონომიკური და სოციალური ცვლილებებით, რაც პირდაპირ აისახა ახალგაზრდობაზე.

სადისერტაციო კვლევის ძირითად პრობლემას წარმოადგენს როგორც სამეცნიერო წრეებში, ასევე სახელმწიფო მმართველობაში ახალგაზრდულ პოლიტიკასთან მიმართებით არათანმიმდევრული და ზერეულე დამოკიდებულება.

ჩვენი კვლევის ობიექტს წარმოადგენს იუვენოლოგიის საჯარო პოლიტიკური განზომილება. გვინდა, ყურადღება

გავამახვილოთ იუვენოლოგიის პოლიტიკური ასპექტების მრავალგანზომილებიან შრეებზე, რომლებიც თავს იყრიან იუვენოლოგიის საჯარო პოლიტიკურ განზომილებაში.

კვლევის მნიშვნელოვანი ფუნქციაა, საქართველოში საფუძველი დაუდოს ინტერდისციპლინარულ დარგს - იუვენოლოგიას. ეს არის მეცნიერება ახალგაზრდობის შესახებ. ტერმინს საფუძვლად უდევს ლათინური სიტყვა Juventilis - ახალგაზრდობა და ბერძნული სიტყვა Logos - ცოდნა. იუვენოლოგია კომპლექსურად შეისწავლის ახალგაზრდობას. ის წარმოადგენს ახალ სამეცნიერო პარადიგმას.

კვლევის მიზანია შესწავლილ იქნას იუვენოლოგიის კონცეპტუალური და სამეცნიერო აპარატის თავისებურება და სოციალური ინდიკატორები ახალგაზრდობის ფენომენის ცალკეული ასპექტის შემსწავლელი დარგების კონტექსტში, დასაბუთდეს იუვენოლოგიის, აქტუალიზაციის აუცილებლობა, როგორც ახალგაზრდული პოლიტიკის ფორმირებისა და განხორციელებისათვის კომპლექსური მეცნიერული საფუძვლების უზრუნველყოფის შესაძლებლობა, შემუშავდეს რეკომენდაციები ამ დარგის დამკვიდრებისა და გამოყენებისათვის საქართველოს სინამდვილეში, რაც ხელს შეუწყობს ახალგაზრდული პოლიტიკის, როგორც საზოგადოებრივად მნიშვნელოვანი მიმართულების, სისტემურ განვითარებას, ეფექტიანი თეორიული და პრაქტიკული მოდელების ჩამოყალიბებას.

იუვენოლოგიის პოლიტიკური განზომილების ამოცანებია:

1. საქართველოს ახალგაზრდული ცხოვრებისა და პოლიტიკის გაანალიზების საფუძველზე ჩამოყალიბდეს და დასაბუთდეს იუვენოლოგიური პრობლემების დაკვირვებისთვის სპეციალური მეთოდოლოგია.

2. განისაზღვროს იუვენოლოგიური კვლევის სტრუქტურული დაკვირვების მეთოდების თავისებურება.
3. იუვენოლოგიის მეთოდოლოგიიდან გამომდინარე, ახალგაზრდობის პოლიტიკასა და საჯარო მმართველობით სისტემაში სპეციფიკური მიმართების ფორმების და ფენომენების გამოვლენა, ახალგაზრდული ცხოვრების შიდა სისტემური დიფერენციაცია.
4. სახელმწიფოს, როგორც ახალგაზრდობის ფენომენისადმი დამკვირვებლის მექანიზმების გამოვლენა და ანალიზი. სტრუქტურული ნაკლოვანებები და გამართულობა;

ჰიპოთეზა

ახალგაზრდობა საზოგადოების ყველაზე ჯანმრთელი და მობილური ნაწილია. ის განუსაზღვრელი ფიზიკური და ინტელექტუალური ენერჯის მატარებელია, რომელიც ბუნებრივად ითხოვს მატერიალიზებას. იმაზე, თუ რა მიმართულებით წარიმართება ეს ენერჯია, - დამოკიდებულია ქვეყნის საზოგადოებრივი მოდელი, მისი სტრუქტურის ფორმირება თუ კორექტირება, ამიტომ უაღრესად მნიშვნელოვანია ახალგაზრდობის სოციალური სტატუსის, სოციალური როლისა და სოციალურ-კულტურული ქცევის ფორმირება თანამედროვე საკაცობრიო ღირებულებების შესაბამისად. ამის უზრუნველყოფა, თავის მხრივ, მოითხოვს ერთიანი ახალგაზრდული პოლიტიკის განსაზღვრას თანამედროვე მეცნიერული მიდგომების საფუძველზე, რაც დღეისათვის, პრაქტიკაში, თითქმის არ შეინიშნება. ამ ხარვეზის აღმოფხვრას, სავარაუდოდ, უზრუნველყოფს იუვენოლოგიის, როგორც მეცნიერების, ინტერდისციპლინური სფეროს თანამედროვე მიდწევების გამოყენება, რომელიც მეცნიერულ პლატფორმას შექმნის ახალგაზრდობის ფენომენის მულტიფაქტორული დაკვირვებისა და სისტემური გააზრებისათვის, მისი კვლევისა და შედეგების პრაქტიკული გამოყენებისათვის.

კვლევის პროცესში შევცდებით პასუხი გავცეთ ისეთ კითხვებს, როგორებიცაა: 1. რომელი მეცნიერებები სწავლობენ ახალგაზრდობის საკითხს? 2. რა მეცნიერული კვლევები არსებობს ახალგაზრდული პოლიტიკის მიმართულებით? რამდენად მკაფიოდაა გამოხატული ახალგაზრდობის მონაწილეობა საჯარო პოლიტიკაში? შესაძლებელია თუ არა ახალგაზრდული პოლიტიკის როლის ანალიზი საჯარო პოლიტიკის სფეროში? რა მიმართულებებისგან შედგება ახალგაზრდული პოლიტიკა?

ლიტერატურის მიმოხილვა

კვლევის ირგვლივ არსებული ლიტერატურის მიმოხილვის მიზანს წარმოადგენს იუვენოლოგიის საზოგადოებრივ პოლიტიკურ ჭრილში განხილული პერსპექტივების განხილვა. თუ როგორ არის წარმოდგენილი კვლევებში სახელმწიფო ახალგაზრდული პოლიტიკის არსი, რაობა, დღევანდელი და მომავლის პერსპექტივები.

მიმოხილვის ამოცანაა გავანალიზოთ და გამოვყოთ ის უმთავრესი ლიტერატურა, რომელსაც დავეყრდენი თეორიული კონცეპტების წარმოსადგენად.

- ლიტერატურის მასივი და შედგენილობა:

საკვლევ თემასთან დაკავშირებით ლიტერატურის ძირითად მასივს წარმოადგენს საერთაშორისო და ადგილობრივი ნორმატიული აქტები, გაეროს მოხსენებები, კონცეფციები, სტატისტიკური მონაცემების ანალიზი, პრესა და მას-მედია, ადგილობრივი და უცხოური სამეცნიერო კვლევები. ლიტერატურის მასივს ასევე მოიცავს დარგის ექსპერტების მოსაზრებები, პუბლიკაციები, ინტერვიუები, საჯარო მოხსენებები.

ლიტერატურის ანალიზის შედეგად გამოვკვეთე სადოქტორო კვლევასთან რელევანტური წყაროები და სამეცნიერო ნაშრომები. შესაბამისად - ლიტერატურა, რომელიც მიმოხილულია უშუალო კავშირშია საკვლევ საკითხთან.

სადოქტორო თემის ირგვლივ განხილული საერთაშორისო და ადგილობრივი ნორმატიული აქტები, მოხსენებები, კონცეფციები, სტატისტიკური მონაცემები, პრესა და მას-მედია, ადგილობრივი და უცხოური სამეცნიერო კვლევები - იქნა დამუშავებული, გამოიყო ვალიდური კვლევები, რომელიც ფუნდამენტურად იქნა დამუშავებული და გაანალიზებული.

სადისერტაციო კვლევის თემატურ ველს წარმოადგენს საქართველოს სახელმწიფო ახალგაზრდული პოლიტიკა. წინარე კვლევისგან განსხვავებით, თემატური ველი დავიწროვდა და კონკრეტულად საქართველოს მასშტაბზე შევჩერდი. საკვანძო სემინტებს წარმოადგენს ახალგაზრდულ პოლიტიკაში მოთამაშე ობიექტები. საკვანძო საკითხებს წარმოადგენს მათი ქმედებები ფრონტის ხაზზე. წარმოდგენილია ახალგაზრდული პოლიტიკის განვითარება დინამიკაში.

როგორც თავში აღვნიშნე არსებული თეორიული ბაზისი, რაც ეხება აღნიშნულ საკვლევ თემას, საქართველოს რეალობაში ძალზედ მწირია. ისტორიული რაკურსი მიკერძობებული და სუბიექტურად განხილულია (ეხება საბჭოთა პერიოდის საქართველოს), აქედან გამომდინარე გადაიხედა და შესაბამისად კრიტიკულ ჭრილში შეფასდა არსებული სამეცნიერო კვლევები, ხოლო თანამედროვე პერიოდის კვლევები აღნიშნულ საკითხებზე პრაქტიკულად არ არსებობს.

არსებული კვლევებისა და მეცნიერული მიდგომების დამუშავების შედეგად გამოიკვეთა რამოდენიმე პრიორიტეტული მიმართულება - ა) სახელმწიფოს როლი ახალგაზრდული პოლიტიკის ფორმირების პროცესში; ბ) ახალგაზრდობის მონაწილეობა პოლიტიკურ პროცესებში.

კვლევის მეთოდოლოგია

ჩვენი კვლევის თემიდან გამომდინარე კვლევის მეთოდოლოგიური მექანიზმი მრავალმხრივია, ის მოიცავს – სავლეს სამუშაოებს (სოციოლოგიურ კვლევას), ნარატიულ ინტერვიუებს, ისტორიულ-კომპარატივისტულ მეთოდს, სამართლებრივი დოკუმენტაციის ანალიზს, კონტენტანალიზს.

კვლევის ტიპი არის შერეული (არსებული ცოდნა, საძიებო, პრობლემების გადაწყვეტა).

კვლევის სტრატეგია შერჩეულია თვისობრივი, სოციალური კვლევა.

კვლევის უშუალო ობიექტს წარმოადგენს – საქართველოს სახელმწიფო ახალგაზრდული პოლიტიკა იუვენოლოგიის ჭრილში.

დამოუკიდებელი ცვლადები: პოლიტიკური პარტიების ახალგაზრდული ფრთა, ახალგაზრდული არასამთავრობო ორგანიზაციები, სტუდენტური კავშირები და სხვ.

დამოკიდებული ცვლადი: სახელმწიფო სტრუქტურები (პარლამენტის განათლების და ახალგაზრდობის საკითხთა კომიტეტი, საქართველოს განათლების და მეცნიერების, სამინისტრო, საქართველოს სპორტისა და კულტურის სამინისტრო, სსიპ ახალგაზრდობის სააგენტო და სხვ.).

ინფორმაციის წყარო – საერთაშორისო და ადგილობრივი ნორმატიული აქტები, საერთაშორისო ჩარჩო ხელშეკრულებები, ადგილობრივი და საერთაშორისო კვლევები და თანამედროვე მასმედიის ანალიზი საქართველოში.

კვლევის თეორიულ-მეთოდოლოგიური საფუძვლები

- იუვენოლოგიის კვლევის კონტექსტში ემპირიული მასალის მოპოვება, მასზე დაკვირვება და სისტემატიზაცია.

- მასალის ანალიზი-დაყოფა და მათ შორის იუვენოლოგიის, როგორც ცალკე დარგის მიმართებათა დადგენა.
- კვლევის საფუძველზე მიღებული შედეგის სინთეზი-ინტეგრაცია და ინტერპრეტაცია.

აღნიშნული სამეცნიერო ნაშრომის თეორიულ საფუძველს წარმოადგენს ქართული და უცხოური ნაშრომები, პუბლიკაციები და ელექტრონულად ხელმისაწვდომი წყაროები, ხოლო კვლევის მეთოდოლოგიური ნაწილი განხორციელდა შედარებითი და ისტორიული ანალიზის, ნარატიული (კონტენტ-ანალიზის), დისკურსული, დესკრიფციული, კრიტიკული და სისტემური მეცნიერული კვლევის მეთოდების გამოყენებით/საფუძველზე.

შედარებითი და ისტორიული ანალიზის მეთოდი - წინამდებარე ნაშრომში გამოყენებულია შედარებითი და ისტორიული ანალიზის მეთოდები, რომელიც გულისხმობს იუვენოლოგიური პრობლემატიკის საჯარო მართველობის და პოლიტიკურ ასპექტში შესწავლას (ფორმები, ხერხები და მიდგომები) და ისტორიული ანალიზის მეთოდი გამოყენებულ იქნა საქართველოს ახალგაზრდული მოძრაობის და მათი სახელმწიფოსთან ურთიერთობის განვითარების გარკვეული ისტორიული ეტაპებისა და პერიოდების შესასწავლად. აღნიშნული მეთოდის მიზანი გახლდათ კვლევისთვის მნიშვნელოვანი ინფორმაციის მოპოვება, რომელიც გამოყენებულ იქნა სახელმწიფო ახალგაზრდული პოლიტიკის პრობლემების გამომწვევი მიზეზების დადგენასა და მისი მოგვარებისთვის საჭირო რეკომენდაციებისთვის.

კვლევის პროცესში, 2001-2020 წლებში დამუშავებულ იქნა როგორც ქართველი მეცნიერების, ასევე უცხოელი მკვლევარების 165 სამეცნიერო შრომა.

გასათვალისწინებელია ის ფაქტი, რომ მკვლევართა ნაშრომების დიდი ნაწილი გამოქვეყნებულია საბჭოეთის მმართველობის

პერიოდში და რომ დაეკმაყოფილებინა ცენზურის ინტერესები, ნაკლები გულახდილობითაა გადმოცემული ის სინამდვილე, რაც არსებობდა XIX საუკუნის მიწურულისა და XX საუკუნის დასაწყისის საქართველოში.

აღნიშნულ ავტორთა ნაშრომებსა და საქართველოს სახელმწიფო ცენტრალურ საისტორიო არქივში დაცულ მასალებზე დაყრდნობით და მათი შედარებითი ანალიზის საფუძველზე ნაშრომში წარმოდგენილია ისტორიული მონახაზი ქართველი ახალგაზრდობის მონაწილეობის შესახებ ანტიკოლონიზატორულ პოლიტიკაში და განხილულია ის გარემოებები, თუ როგორი დამოკიდებულება იყო მეფის ხელისუფლების, ქართველი ახალგაზრდობის მიმართ. ასევე აღნიშნულმა მეთოდმა მეტი სიცხადე მოგვცა ახალგაზრდული პოლიტიკის შესახებ 1918-1921 წლებში, როდესაც ყალიბდება ახალგაზრდული ორგანიზაციების ფართო სპექტრი.

ნაშრომში განხილულია 1921-1990 წლებში საბჭოთა სისტემის მხრიდან ახალგაზრდობის ინდოქტრინაციის საკითხი, მათი „საბჭოთა ადამიანებად“ ჩამოყალიბება, სოციალური მობილიზაციის ისეთი ფორმები, რომელიც საბჭოთა სისტემის მომხრეებად ზრდიდა. როგორ მიმდინარეობდა საბჭოთა მოქალაქისადმი დამახასიათებელი სისტემური ცნობიერების ფორმირება.

კვლევის პროცესში შედარებითი და ისტორიული ანალიზის მეთოდის საშუალებით დამუშავდა საქართველოს პარლამენტის ეროვნულ ბიბლიოთეკაში არსებული გაზეთები 1900-იანი წლებიდან მოყოლებული. გაანალიზდა 200 ზე მეტი სტატია, რომელიც ეხებოდა ახალგაზრდობას. ასევე დამუშავდა ელექტრონული ჟურნალები, როგორც ქართულ, ასევე უცხოურ ელ. მატარებლებზე.

ასევე ნაშრომში მოვახდინეთ არსებულ ინსტიტუციურ სტრუქტურასა და მანამდე არსებულ სისტემას შორის შედარებითი ანალიზი.

დოკუმენტების შესწავლა - საკითხის შესწავლისთვის გამოყენებულ იქნა სამაგიდე კვლევის (desk study) მეთოდი, კვლევის პროცესში დამუშავდა საარქივო დოკუმენტები. მათ შორის ისეთი წყაროები, რომლებიც ჯერ არც ერთ სამეცნიერო ნაშრომში არ არის ასახული. ეს ფაქტორი გაცილებით საინტერესოს ხდის წინამდებარე ნაშრომს და ხაზს უსმევს მის ორიგინალურობას. დოკუმენტების სიღრმისეულმა კვლევამ, საშუალება მოგვცა მიკერძოებული ლიტერატურისგან განსხვავებით (მხედველობაში მაქვს საბჭოთა მკვლევარების სამეცნიერო შრომები) ზუსტ ფაქტებზე და მოვლენებზე გავსულიყავით. შესაბამისად აღნიშნული მეთოდი ნათელს ფენს და დაინტერესებულ საზოგადოებას წარმოუდგენს იმ სურათს, რომელიც რეალურად ასახავს XIX საუკუნის მიწურულს და XX საუკუნის საქართველოს ახალგაზრდული პოლიტიკის მიმდინარეობას. კვლევის პროცესში დამუშავებულ იქნა საქართველოს ცენტრალური არქივის ისტორიული ფონდები, საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს არქივი, საქართველოს პრეზიდენტის არქივი. 2001 წლიდან დღემდე კვლევის შედეგად დამუშავდა 478 ხელნაწერი, თუ ნაბეჭდი დოკუმენტი.

კვლევის ჩატარების პროცესში, 2016 წლიდან 2020 წლის ჩათვლით, დამუშავდა როგორც საქართველოს, ასევე საერთაშორისო საკანონმდებლო-ნორმატიული აქტები, რომლებიც ეხება ბავშვთა და არასრულწლოვანთა შესახებ (14 სამთავრობო დადგენილება და პრეზიდენტის ბრძანებულება) და ახალგაზრდობის საკითხებს (1994-2020 წლების 58 სამთავრობო დადგენილება და პრეზიდენტის ბრძანებულება). საერთაშორისო, ადგილობრივი არასამთავრობო და სამთავრობო ახალგაზრდული ორგანიზაციების წესდებები და დებულებები. ასევე საერთაშორისო და ადგილობრივი ორგანიზაციების ანგარიშები ახალგაზრდულ პოლიტიკასთან მიმართებაში (დამუშავდა 22 დოკუმენტი).

ნარატიული ანალიზის მეთოდი, რომელიც დისკურსულ და კონტენტ-ანალიზის მეთოდთან ერთად, სოციალური კვლევის თვისებრივ მეთოდს წარმოადგენს, გამოვიყენე ტექსტური ინფორმაციის ანალიზში. (სიღრმისეული სტრუქტურირებული და არასტრუქტურირებული ინტერვიუები).

სიღრმისეული ინტერვიუები ჩატარდა ექსპერტებთან, რომლებსაც აქვთ შესაბამისი დარგობრივი კვალიფიკაცია საკვლევ სფეროში, აგრეთვე საჯარო მოხელეებთან, რომლებიც ჩართული არიან პოლიტიკის შემუშავების, გადაწყვეტილების მიღებისა და იმპლემენტაციის პროცესში, რამაც საშუალება მოგვცა უშუალოდ პირველწყაროდან მიგველო დეტალური ინფორმაცია საკვლევ საკითხის შესახებ.

კვლევის პროცესში ჩატარდა სიღრმისეული ინტერვიუ დარგის 10 ექსპერტთან; დარგობრივი ინსტიტუციების 10 მოხელესთან; 7 არასამთავრობო ახალგაზრდული ორგანიზაციის ხელმძღვანელთან; პოლიტიკური პარტიების ახალგაზრდული ფრთის 5 წარმომადგენელთან; საერთაშორისო ორგანიზაციების 2 წარმომადგენელთან.

ეთიკური მოთხოვნების დაცვის საკითხი გათვალისწინებულ იქნა ემპირიული კვლევის ყოველ ეტაპზე. კვლევის თითოეული ეტაპი მიმდინარეობდა შეთანხმებების, ნებართვების აღების, ინფორმირებულობის, მჭიდრო კომუნიკაციის, კონფიდენციალობის დაცვის, მაქსიმალური თავისუფლების, სანდო და კეთილგანწყობილ გარემო პირობებში.

კვლევის შედეგად მიღებული ინფორმაციის დაჯგუფება და კლასიფიცირება განხორციელდა შესაბამისი კვლევის მეთოდოლოგიის მოთხოვნების დაცვით, კვლევის მიზნების შესაბამისობის გათვალისწინებით. თვისებრივი მონაცემები დამუშავდა კონტენტ-ანალიზის საშუალებით. განხორციელდა ინტერვიუს ჩანაწერის ტრანსკრიპტის გაკეთება. დაცული იქნა მონაცემები სანდოობის და ვალიდურობის მოთხოვნები. განხორციელდა ტექსტის გაანალიზება, გარჩევა და შეჯამებული

სახით წარმოდგენა. აღნიშნულის განსახორციელებლად მოხდა წინასწარ არსებული კატეგორიებისა და ტექსტზე მუშაობის პროცესში გამოკვეთილი თემების განსაზღვრა. კოდირების, კატეგორიზაციის, შედარებისა და დასკვნის საშუალებით განხორციელდა ტექსტიდან თეორიული დასკვნების გამოტანა. კვლევის შედეგად მიღებული დასკვნები და მიგნებები გამოყენებულ იქნა რეკომენდაციების შემუშავებისთვის.

სიღრმისეული ინტერვიუები განხორციელდა თვისობრივი კვლევის მეთოდოლოგიის მოთხოვნების მიხედვით. რესპოდენტთათვის შექმნილი იყო თავისუფალი და მოქნილი პირობები. წინასწარ იქნა შემუშავებული სადისკუსიო გეგმა - კითხვების მონახაზი, რაც მნიშვნელოვანია ინტერვიუს პროცესის სამართავად. კვლევისას ყურადღება გამახვილდა სიღრმისეული ინტერვიუების ფაზებზე - პრეინტერვიუ, ინტერვიუ და პოსტინტერვიუ. განხორციელდა რესპოდენტისთვის საკვლევი თემის და კვლევის მიზნის გაცნობა, მისი შერჩევის მოტივები, განმარტებული იქნა კონფიდენციალობის საკითხები და მისგან იქნა მიღებული ნებართვა ინტერვიუს ჩანაწერის გაკეთებაზე. ყურადღება იქნა გამახვილებული ინტერვიუს პროცესში ინტერპერსონალურ, ინტერაქციულ, კომუნიკაციურ და ემოციურ ასპექტებზე. აღნიშნული ინტერვიუების მთავარი ამოცანა გახლდათ , რომ შეგვესო ახალგაზრდული პოლიტიკის შესახებ საინფორმაციო ვაკუუმი, რომელიც წარმოქმნილია 1991 წლიდან დღემდე. საქართველოში პრაქტიკულად არ არსებობს სამეცნიერო შრომები ამ მიმართულებით. დარგის ექსპერტებთან სიღრმისეული ინტერვიუები დაგვეხმარა საკითხის ჰოლისტურად გააზრებაში.

ინტერვიურებისა და კვლევის პროცესში გამოკვეთილ იქნა საკვლევი ცვლადების მნიშვნელობა, აქედან გამომდინარე, კვლევის პროცესში ნარატიულ და ჩაღრმავებულ ინტერვიუებთან ერთად, განხორციელდა მასმედიაში გამოქვეყნებული „ შინაარსობრივი ცვლადები“, რომელიც

მიუთითებდა იუვენოლოგიური კვლევის სტრუქტურულ ფუნქციებზე. ამ კონტექსტიდან გამომდინარე გაანალიზებულ იქნა საჯარო მოხელეებისა და დარგის მინისტრების საპარლამენტო გამოსვლები თანამდებობებზე რატიფიცირების დროს. 2016-2020 წლებში. ასევე განხორციელებული იქნა სავლე სოციოლოგიური გამოკითხვა საუნივერსიტეტო ქალაქებში: თბილისი, თელავი, გორი, ქუთაისი, ბათუმი - სადაც, გამოკითხვის საფუძველზე შესწავლილ იქნა ახალგაზრდული პოლიტიკის ინფორმირების საკითხი სტუდენტ-ახალგაზრდებში. გამოკითხულ იქნა 200 სტუდენტი, (ყველა ქალაქში 40 სტუდენტი), კითხვის ფორმულირება იყო შემდეგი: „ფლობთ თუ არა ინფორმაციას ახალგაზრდული პოლიტიკის დოკუმენტის შესახებ“ ?

სინქრონიული და დიაქრონიული მეთოდი - საკვლევი საკითხი შესწავლილი იქნა მისი როგორც სივრცობრივი, ასევე ისტორიული განვითარების კუთხით. საკვლევი თემატიკის სინქრონიული შესწავლისას, ძირითადი ყურადღება დაეთმო სახელმწიფო ახალგაზრდული პოლიტიკის წარმოებისას ეროვნულ დონეზე არსებული მდგომარეობისა და მასთან დაკავშირებული სხვადასხვა გარემო-ფაქტორების გაანალიზებას, ხოლო დიაქრონიული შედარების პროცესში უზრუნველყოფილი იქნა წინამდებარე თემატიკის შესწავლა ისტორიულ, სამართლებრივ და პოლიტიკურ კონტექსტში.

გამოყენებული მეთოდის საფუძველზე გამოკვეთილ იქნა იუვენოლოგიის საჯარო მმართველობისა და პოლიტიკის განზომილების სისტემური სტრუქტურა. განხორციელებული მეთოდებით კვლევა ხაზს უსვამდა იუვენოლოგიის, როგორც მოძღვრება ახალგაზრდობის შესახებ - სტრუქტურულ თავისებურებებს, რომელიც წარმოქმნილი პრობლემების განსხვავებულ კონცეპტუალურ სისტემაში აღწერას მოითხოვდა.

ჰოლოგრაფიული ანალიზი - ნაშრომში გამოყენებული იქნა ჰოლოგრაფიული ანალიზის მეთოდი, რაც გულისხმობს საკვლევი საკითხის კერძოდ საქართველოს მაგალითზე იუვენოლოგიის საჯარო მართველობის და პოლიტიკური განზომილების, როგორც მთლიანი პროცესის ანალიზს მის ყველა გამოვლინებაში. აღნიშნული მეთოდის საშუალებით, გამომჟღავნდა ერთი მხრივ, სახელმწიფო ახალგაზრდული პოლიტიკის და მეორე მხრივ, ახალგაზრდული ორგანიზაციებისა და ახალგაზრდული მოძრაობების ურთიერთდამოკიდებულება და ურთიერთქმედება.

დისკურსული ანალიზის მეთოდის საფუძველზე მოხდა გარკვეული ტიპის სოციალური იუვენოლოგიური დისკურსულ-პოლიტიკური პრაქტიკების რეკონტექსტუალიზაცია, რაც მოიცავს არა მარტო იუვენოლოგიური ნარატივების კონტენტ-ანალიზს, არამედ მასობრივ ცნობიერებაში ახალგაზრდული პოლიტიკის გაცოცხლებას და სხვაგვარ კონტექსტში წარმოდგენას.

დესკრიფციული მეთოდი - წინამდებარე ნაშრომში გამოყენებული იქნა დესკრიფციული მეთოდი, რომელიც გულისხმობს საკვლევი საკითხის ყოვლის მომცველ აღწერას სხვადასხვა ავტორების, მკვლევარების, კრიტიკოსების და მედია საშუალებების მიერ წარმოდგენილი მოსაზრებების საფუძველზე, ნაშრომის ფორმატის შესაბამისად. აღნიშნული მეთოდის საფუძველზე გამოვლენილი იქნა იუვენოლოგიის უზრუნველმყოფელი ცალკეული სტრუქტურული ცვლადები, რომელიც საშუალებას იძლეოდა პრობლემის ერთიან კონცეპტუალურ სქემაში გაერთიანების, კერძოდ იუვენოლოგიის საჯარო მმართველობისა და პოლიტიკური განზომილების სტრუქტურაში.

კრიტიკული ანალიზი - კრიტიკული ანალიზის საფუძველზე, შესაძლებელი გახდა ობიექტური დისტანცირება მოგვეხდინა საკვლევ მასალებთან მიმართებაში, რათა კვლევის ფორმატი გამხდარიყო ხელოვნური, ნამალადევი და თავს მოხვეული

საკვლევ ობიექტთან მიმართებაში. კვლევაში გამოყენებული კრიტიკული ანალიზის მეთოდი აღნიშნული საკვლევი საკითხის მიმართ, იუვენოლოგიის კონცეპტუალურ სტრუქტურა თავსებადი გახადა რეალობაში არსებულ გამოწვევების შეფასებების და შენიშვნების ფორმებთან. აქედან გამომდინარე, განსაზღვრული იქნა სხვადასხვა ეტაპზე, საკვლევი საკითხის მიმართ არსებული მოსაზრებების მიზანშეწონილობა, კრიტიკული ანალიზი, აღნიშნული საკვლევი თემატიკის მოცემულობა და მისი მნიშვნელობა.

კვლევის შედეგები

კვლევის შედეგად გამოვლინდა იუვენოლოგიის, როგორც საჯარო მართველობის სტრუქტურის პოლიტიკური განზომილების სისტემა. აქედან გამომდინარე სრულიად მიზანშეწონილად შეიძლება ჩაითვალოს იუვენოლოგია როგორც ცალკე სამეცნიერო-კვლევით დარგად, რომელიც ახალგაზრდობის სოციალურ-პოლიტიკურ პრობლემებს იკვლევს. მოცემული შედეგი მიღწეული იქნა საქართველოს ახალგაზრდული მოძრაობის ჩამოყალიბების სათავეების ისტორიულ-სოციალური ფესვების ანალიზის საფუძველზე. იუვენოლოგიური პრობლემების კვლევა საქართველოს მაგალითზე, თავისებური სპეციფიკით გამოირჩევა. ამ სპეციფიკის გათვალისწინებით, ნაშრომში გაანალიზებული იქნა ახალგაზრდული პოლიტიკა 1870-ნი წლებიდან დაწყებული დღევანდელდობის ჩათვლით. თავდაპირველად ახალგაზრდულ მოძრაობებს აკლდა ორგანიზებულობა. არ არსებობდნენ ახალგაზრდული ორგანიზაციები (მოგვიანებით იქმნება მოსწავლეთა კომიტეტები), მოძრაობის დამახასიათებელი ნიშნები იყო: აჯანყებები, გამოსვლები. გაფიცვები, მანიფესტები, რომლებიც ძირითადად ფეთქებად სახეს ატარებდა და აკლდა ორგანიზება.

ახალგაზრდული პოლიტიკის მეორე ეტაპზე იწყება ახალგაზრდული ორგანიზაციების ჩამოყალიბება, მათი პოლიტიკური მსოფლმხედველობის და იდეოლოგიის განსაზღვრა. მმართველი თუ ოპოზიციური პარტიების გვერდით დგანან „დედა“ პარტიების ძირითადი დასაყრდენი ახალგაზრდული ორგანიზაციები. დამოუკიდებელ სახელმწიფოში ახალგაზრდული პოლიტიკა თავის სიტყვას ამბობს ქვეყნის პოლიტიკურ ცხოვრებაში. ამ პერიოდშივე ვხვდებით ახალგაზრდული პოლიტიკის დაპირისპირებულ ბანაკებს, რაც მკვეთრად აისახება სახელმწიფოს საშინაო თუ საგარეო პოლიტიკაზე. 1918-21 წლების ახალგაზრდულ პოლიტიკაზე ცნობები ნაკლებად ობიექტური და მწირია. აღსანიშნავია ის გარემოება, რომ თითქმის არც ერთი მკვლევარი არ აქცევს ყურადღებას იმ ფაქტს, რომ თუ მე-19 საუკუნის ბოლოს ახალგაზრდული პოლიტიკა შემოიფარგლებოდა მხოლოდ მანიფესტებით, გაფიცვებით და ა.შ. 1917-18 წლებში იწყება ახალგაზრდული მოძრაობების განვითარება და მეტ პოლიტიკურ ხასიათს ატარებს. ყველა მეცნიერი ერიდება გამოიყენოს ტერმინი ახალგაზრდული პოლიტიკა, არადა ეს ცნება აუცილებლად შეესატყვისება იმ მოვლენებს, რაც ხდებოდა 1918-21 წლებში საქართველოს პოლიტიკურ ცხოვრებაში.

იუვენოლოგიის პოლიტიკურ განზომილებას საბჭოთა კავშირი უთმობს დიდ ყურადღებას. საქართველოს სახელმწიფო ახალგაზრდული პოლიტიკის მე-3 ეტაპის კვლევის შედეგად, რომელიც მიმდინარეობდა საბჭოთა მმართველობის პერიოდში, გამოიკვეთა, თუ როგორ მიმდინარეობდა ახალგაზრდობის მობილიზაცია დიქტატორული რეჟიმის დასამყარებლად და მის ხელშესაწყობად. გამოვლინდა ახალგაზრდობის მასობრივი რეპრესიების, ახალგაზრდული ორგანიზაციების თვითლიკვიდაციის ფაქტები. ასევე ხაზი გაესვა ახალგაზრდობის იდეოლოგიზაციის და იდოქტრინაციის საკითხს, როგორც იყო პიონერია და კომკავშირი. ყურადღება გამახვილდა ახალგაზრდობის როლზე იმ მოვლენებში,

როგორც იყო 1956 წლის 9 მარტი, 1978 წლის 14 აპრილი, 1989 წლის 9 აპრილი.

ახალგაზრდული პოლიტიკის მეოთხე ეტაპი:

ნარატიული და ჩაღრმავებული ინტერვიუების ანალიზის, მასმედიაში გამოქვეყნებული „მინაარსობრივი ცვლადების“, სავლელ - სოციოლოგიური გამოკითხვის შედეგების და საკანონმდებლო ნორმატიული აქტების დამუშავების შედეგად განხორციელდა 1991 წლიდან დღემდე ახალგაზრდული პოლიტიკის საჯარო პოლიტიკურ პრიზმაში გაანალიზება. ქართულ სამეცნიერო შრომებში პირველად მოხდა აღნიშნულ პერიოდში საქართველოში მოქმედი ახალგაზრდული არასამთავრობო ორგანიზაციების, სამთავრობო ინსტიტუციების და პოლიტიკური პარტიების ახალგაზრდული ფრთის ურთიერთდამოკიდებულების რეკონსტრუირება.

განსჯა და მეცნიერული მიგნებები

ზემოთ მოყვანილი ფაქტების ანალიზის საფუძველზე შეიძლება დავასკვნათ, რომ მათი შეფასება ანალიზი და კატეგორიზაცია იუვენოლოგიური კვლევის საფუძველზეა შესაძლებელი. ეს ეხება იუვენოლოგიის პოლიტიკურ განზომილებას. ახალგაზრდული პოლიტიკის პირველი ეტაპი, როგორც იუვენოლოგიური კვლევის ობიექტი, მეტად მრავალფეროვანი და თავისებურებებით აღსავსეა. ნიშანდობლივია ის გარემოება, რომ რევოლუციური გამოსვლები თანდათანობით იხვეწება და დებულობს პოლიტიკურ ხასიათს რაც გამოიხატება სხვადასხვა ბეჭდვითი ორგანოების დაარსებით, ახალგაზრდობის პოზიციის დაფიქსირებით სახელმწიფოსადმი, ორგანიზაციების შექმნით და სხვა. რადგან ეს პერიოდი გახლავთ ჩანასახი ახალგაზრდული პოლიტიკისა, მას ბევრ დადებით თვისებებთან ერთად უარყოფითიც აქვს. ყველაზე სამწუხარო გარემოება ის არის, რომ სახელმწიფოს მმართველობა ახალგაზრდული

პოლიტიკისადმი ატარებს ჩახშობის პოლიტიკას. ამგვარი პოლიტიკა მუშაობს ახალგაზრდობის წინააღმდეგ. მისი მიზანია ახალგაზრდობის პრივილეგიების შემცირება, ახალგაზრდობას მიაკუთვნებენ საზოგადოებისათვის საშიშ კატეგორიას, ამგვარი პოლიტიკა თრგუნავს ახალგაზრდის სტიმულს და მას გადააქცევს საშიშ ძალად ხელისუფლებისათვის.

ცარიზმის პოლიტიკა, რომელიც ტარდებოდა ახალგაზრდობის მიმართ, იყო უარყოფითი, მგარამ ასეთმა ვითარებამ ხელი შეუწყო ახალგაზრდობის თვითშეგნების ჩამოყალიბებას და ახალგაზრდული პოლიტიკის ფორმირებაში უდიდესი კვალი დატოვა.

ახალგაზრდული პოლიტიკის მეორე ეტაპი მკვეთრად განსხვავდება მისი წინამორბედისაგან. იგი გამოირჩევა იმ თავისებურებით, რომ აღნიშნული პერიოდისათვის (1918-21წ.წ.) საქართველო გვევლინება დამოუკიდებელ დემოკრატიულ რესპუბლიკად და მისი დამოკიდებულება ახალგაზრდებისადმი მეტად მნიშვნელოვანია. როგორც დავინახეთ ამ პერიოდის ახალგაზრდულ პოლიტიკაში ძირითადად სამი მიმართულება შეგვიძლია გამოვყოთ -კერძოდ: სტუდენტური და მოსწავლე - ახალგაზრდობის მოძრაობა, ახალგაზრდობის ოპოზიციური ფრთა და მმართველი პარტიის პოზიციების გამომხატველი, ანუ პოზიციური ფრთა. პირველი ეტაპისაგან განსხვავებით მეორე ეტაპის ახალგაზრდული პოლიტიკა უფრო ნაკლებად იყო მოწოდებული აჯანყებების, მანიფესტების, საყოველთაო გამოსვლებისაკენ. არსებულ ახალგაზრდულ ორგანიზაციებს ჩამოუყალიბდათ პოლიტიკური შეხედულებები ამა თუ იმ ქვეყნისათვის საჭირობოროტო საკითხებზე. მათი უშუალო დაპირისპირებები ძირითადად იდეოლოგიური გახდა და ბრძოლის ხერხები ჟურნალ-გაზეთებში გამართული პოლემიკა იყო.

პოლიტიკური თვალსაზრისით დიდი პროგრესი შეინიშნება ახალგაზრდული პოლიტიკის მეორე ეტაპზე, მაგრამ მისი სრულყოფისათვის ბევრი რამ იყო საჭირო. აღსანიშნავია ის ფაქტი, რომ პოლიტიკაში და პოლიტიკურ გადაწყვეტილებებში ემოციები ნაკლებად ეფექტურია. უნდა შეინიშნოს, რომ ახალგაზრდული პოლიტიკის მეორე ეტაპს, კერძოდ, კი ამ პერიოდის ახალგაზრდობას, ნაკლებად ჰქონდა გათვითცნობიერებული ეს ფაქტი და უჭირდათ პოლიტიკაში ცივი გონებით მოქმედება.

საქართველოს სახელმწიფო ახალგაზრდული პოლიტიკის მე-3 ეტაპი მიმდინარეობდა 1921-91 წლებში, ეს ის პერიოდი, როდესაც საქართველო იმყოფება საბჭოთა-სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირის შემადგენლობაში, რომელმაც დიდი დადი დაასვა ქართული აზრის ფორმირებას და ახალგაზრდობის თვითშეგნების ჩამოყალიბებას. ამ დროს იდევენობა ყოველგვარი ეროვნული იდეები, ხოლო გზა ხსნილი ჰქონდა ისეთ წინადადებებსა და საქმიანობას, რომელიც გამსჭვალული იქნებოდა კომუნისტური და საერთო საბჭოთა მშობის ინტერესების დასაცავად.

ახალგაზრდული პოლიტიკის მე-3 ეტაპი მიეკუთვნება სახელმწიფო ახალგაზრდული პოლიტიკის ერთ-ერთ მიმართულებას - ეს არის დაცვის პოლიტიკა, რომლის განსაზღვრებაც მოცემულია წინამდებარე დისერტაციის I თავში.

თუ XX საუკუნის დასაწყისში ხელისუფლებების მხრიდან (საბჭოთა კავშირის მაგალითზე) მიმდინარეობდა ახალგაზრდობის იდეოლოგიური მობილიზაცია საკუთარი პოლიტიკური გავლენების გასაძლიერებლად და ახალგაზრდული ორგანიზაციები წარმოადგენდნენ მართულ ძალას, საბჭოთა კავშირმა თავისი იდეოლოგიური მიზნებიდან გამომდინარე, ყველაზე კარგად გაიგო ახალგაზრდობის, როგორც დამოუკიდებელი პოლიტიკური ძალის ფენომენი და ყოველმხრივ ცდილობდა თავის რიგებში მის საყოველთაო

მობილიზაციას. XX საუკუნის მიწურულს სამოქალაქო საზოგადოების ფორმირებასთან ერთად დომინანტური ჯგუფების ძალაუფლებას ლეგიტიმური და ბუნებრივი სახე ეძლევა. დომინანტურ ჯგუფებში ლიდერობას იღებენ ახალგაზრდები, მათ მიერ ფორმირებული ორგანიზაციები და მოძრაობები. სწორედ ახალგაზრდობას სურს ჰეგემონიის დამყარება.

ახალგაზრდული პოლიტიკის მეოთხე ეტაპი:

უნდა აღნიშნოს ის ფაქტი, რომ მიუხედავად სახელმწიფოს მხრიდან სახელმწიფო ახალგაზრდული პოლიტიკის კუთხით გადადგმული ნაბიჯებისა (მხედველობაში მაქვს 1994 წელს ახალგაზრდობის საქმეთა სახელმწიფო დეპარტამენტის შექმნა), სახელმწიფო ინსტიტუციაზე უფრო გავლენიანი ახალგაზრდული პოლიტიკის ფორმირების პროცესში იყო მართველი პარტიის ახალგაზრდული ფრთა, სტუდენტური კავშირები და ახალგაზრდული არასამთავრობო ორგანიზაციები.

საქართველოს დამოუკიდებლობის აღდგენიდან დღემდე, სახელმწიფო ახალგაზრდული პოლიტიკის განმახორციელებელმა ორგანომ (1994 წელი, ახალგაზრდობის სახელმწიფო დეპარტამენტი, 2004 წელი - საქართველოს კულტურისა, ძეგლთა დაცვის და სპორტის სამინისტრო, ახალგაზრდობის საქმეთა დეპარტამენტი, 2006 წელი - სპორტის და ახალგაზრდობის საქმეთა დეპარტამენტი, 2010 წელი - სპორტისა და ახალგაზრდობის სამინისტრო, 2019 წელი - საქართველოს განათლების, მეცნიერების, სპორტის და კულტურის სამინისტროს ახალგაზრდული პოლიტიკის მართვის დეპარტამენტი, 2019 წელი- სსიპ ახალგაზრდობის სააგენტო) ხშირად შეიცვალა სახე და შინაარსი. ეს მეტყველებს სახელმწიფოს მხრიდან ახალგაზრდობის საკითხის არაპრობლემატიკულობაზე, რაც ნებისმიერი ქვეყნის მომავლისთვის დამაზიანებელი ფაქტორია. ე.შევარდნაძის

მმართველობის პერიოდიდან მოყოლებული, სახელმწიფო ახალგაზრდული პოლიტიკის ინსტიტუცია, პრაქტიკულად ანხორციელებდა მმართველი პარტიის ახალგაზრდული ფრთის დანამატს და რესურსს, რაც მკვეთრად აზიანებს სახელმწიფო ახალგაზრდული პოლიტიკის ინსტიტუციონალურ განვითარებას. ასევე კიდევ ერთხელ ხაზს უსვამს იმ გარემოებას, რომ მრავალი წლების მანძილზე პოლიტიკური გადაწყვეტილების მიმღები პირებისთვის ბუნდოვანია საკითხი თუ რა არის სახელმწიფო ახალგაზრდული პოლიტიკა.

საქართველოში მიმდინარე სახელმწიფოებრივი მშენებლობის და რეფორმების ფონზე, დღის წესრიგში რეალურად დადგა სახელმწიფო ახალგაზრდული პოლიტიკის გატარების ახლებურად გააზრების აუცილებლობა. სახელმწიფო ახალგაზრდული პოლიტიკა უნდა ჩამოყალიბდეს როგორც სახელმწიფოს სისტემატური ურთიერთობა პიროვნებასთან, ახალგაზრდობასთან, ახალგაზრდულ მოძრაობასთან, რომელიც ხორციელდება საკანონმდებლო, ადმინისტრაციულ და სასამართლო სფეროებზე და რომლის მიზანია შეიქმნას: სოციალურ-ეკონომიკური, პოლიტიკური, ორგანიზაციული გარანტიები ახალგაზრდობის საკუთარი და სახელმწიფო ინტერესებში ინტელექტუალური, ზნეობრივი, ფიზიკური და შემოქმედებითი პოტენციალის რეალიზებისათვის.

წინამდებარე კვლევის მნიშვნელოვანი მიგნებაა, საქართველოში საფუძველი დაუდოს ინტერდისციპლინარულ დარგს, რომელსაც ვუწოდებთ იუვენოლოგიას. კვლევის შედეგად მოხდა ახალგაზრდული პოლიტიკის სისტემატიზაცია, იუვენოლოგიის საზოგადოებრივი პოლიტიკის ერთიან ჭრილში განხილვა. შემუშავებულ იქნა რეკომენდაციები სახელმწიფო ახალგაზრდული პოლიტიკის ჰოლისტური განვითარებისთვის.

დასკვნა - რეკომენდაციები

ახალგაზრდა თაობა, როგორც ქვეყნის გენოფონდი, ერთ-ერთი ძირითადი ადამიანური რესურსი, სოციალური გარდაქმნების, ეკონომიკური განვითარებისა და ტექნიკური პროგრესის ძირითადი გამტარებელი, ყოველთვის იყო და იქნება ნებისმიერი დემოკრატიული და, რა თქმა უნდა, ჩვენი სახელმწიფოს ყურადღებისა და ზრუნვის საგანი. თუმცა თვით ამ ზრუნვა-ყურადღების პრაქტიკული რეალიზაცია მხოლოდ პოლიტიკურ ნებასა და დეკლარირებაზე არ არის დამოკიდებული.

პერიოდი, როდესაც სახელმწიფოს დამოკიდებულება ახალგაზრდობის მიმართ იყო ზედამხედველობითი და მეურვეობაზე დაფუძნებული, ცივილიზებულ სამყაროში უკვე გავლილია. ამჟამად საერთაშორისო-დემოკრატიული გამოცდილების საფუძველზე დაყრდნობით, სახელმწიფოს დამოკიდებულება ახალგაზრდობის მიმართ უნდა მდგომარეობდეს თავისუფალი არჩევანის, ინიციატივის, აქტიური პოლიტიკური, სოციალურ-ეკონომიკური და საზოგადოებრივი ქმედების ხელშემწყობი პირობებისა და გარემოს შექმნაში. ევროპული ალტერნატივებიდან ეს არის მონაწილეობის პოლიტიკა, რომელიც, ჩვენი აზრით, ერთადერთი სწორი და მისაღები ვარიანტია.

ხელშემწყობი პირობებისა და გარემოს შექმნა გაააქტიურებს ახალგაზრდობის თვითდაცვითი მექანიზმების ამოქმედებისა და სწრაფად ცვალებადი კრიტიკული სიტუაციებისადმი ადაპტაციას. ახალგაზრდების ხელშემწყობი პირობები და გარემო შეიცავს თავის თავში ახალგაზრდების აქტიურ მონაწილეობას საზოგადოებრივი და სახელმწიფოებრივი საქმიანობის ყველა დონესა და სფეროში. ამ გზით შესაძლებელი იქნება მჭიდრო კავშირების დამყარება ერთი მხრივ, მოზარდებსა და ახალგაზრდებს და მეორე მხრივ, ახალგაზრდებსა და უფროს თაობას შორის. გარდა ამისა, ისინი

შეიძენენ როგორც მართვის, ასევე საზოგადოების საქმიანობის გამოცდილებას და ამალდება მათი პასუხისმგებლობაც. ხელშემწყობი პირობებისა და გარემოს შექმნა-სრულყოფა მუდმივი პროცესია, რომლის განხორციელება ნაწილობრივ დაწყებულია.

დღეისათვის უნდა ვიცოდეთ რა აწუხებთ ახალგაზრდებს, რომელია მათი ყველაზე მტკივნეული პრობლემები, რა სურთ, როგორია მათი ხედვა, ასევე მნიშვნელოვანია სპეციალისტებისა და საზოგადოების შეხედულებები ახალგაზრდების უმნიშვნელოვანეს პრობლემებზე და შეჯერება ახალგაზრდების აზრთან. აქ იქნება შესაძლებელი დადგენა პრიორიტეტული მიმართულებისა მიზანმიმართული ქმედებისათვის. ამ პოზიციაზე დგომა გულისხმობს უცილობელ კვლევასა და რეკომენდაციების საფუძველზე დაყრდნობით ქმედებას.

დღეს შეიძლება ითქვას, რომ საქართველოს ახალგაზრდობას ეს ყურადღება გარკვეულად დამსახურებული აქვს. უკანასკნელი სამი ათწლეულის განმავლობაში, მიუხედავად კომუნისტური მმართველობის პერიოდის სირთულეებისა, არ ყოფილა ქვეყნის პოლიტიკური და სოციალურ-ეკონომიკური ცხოვრების მცირე თუ ბევრად მნიშვნელოვანი მომენტი, სადაც ახალგაზრდობას თავისი, ხშირად გადამწყვეტი სიტყვა არ ეთქვამო.

თუმცა აქვე შეიძლება იმის აღნიშვნაც, რომ საჯარო პოლიტიკური და განსაკუთრებით სოციალურ-ეკონომიკური ხასიათის კარდინალურმა ცვლილებებმა, არაერთი პრობლემა გააჩინა, რომლებმაც სერიოზული ზიანი მიაყენეს სწორედ ახალგაზრდობას. ღირებულებითი ორიენტაციების გადაფასება, ცხოვრების საზრისში გარკვევის სირთულეები, უიმედობა და გარკვეული ინდიფერენტიზმი, დანაშაულებრივი და სხვა ასოციალური ქცევების მოძალემა,- დაუფარავად უნდა ითქვას, რომ ესეც დღევანდელი ახალგაზრდობის გარკვეული ნაწილის ერთგვარი მახასიათებელია. საზოგადოების ძველი დოგმებისაგან, ნეგატიური ტენდენციებისა და ყალბი

ღირებულებებისაგან რევოლუციური განთავისუფლება არ ნიშნავს, რომ ახალი პირობები ავტომატურად წარმოშობენ საზოგადოების განვითარების პოზიტიურ ტენდენციებს.

მნიშვნელოვანია ის გარემოება, რომ „2020–2030 წლებისთვის საქართველოს ახალგაზრდული პოლიტიკის კონცეფციის“ მიხედვით შეიქმნას ისეთი განხორციელების სამოქმედო გეგმა, რომელშიც არ იქნება თავსებადობის პრობლემა, კრიტერიუმები იქნება გაზომვადი. მონიტორინგი იქნება მკაფიო და პერიოდული. დარგში მომუშავე კადრს და პოლიტიკის განმსაზღვრელ პირებს გათავისებული ექნებათ სახელმწიფო ახალგაზრდული პოლიტიკის არსი და მნიშვნელობა, რაც, სამწუხაროდ, დღემდე დიდ პრობლემად რჩება.

გამომდინარე აღნიშნულიდან, თვით ახალგაზრდების ძალებით, სსიპ ახალგაზრდობის სააგენტოსა და საქართველოში დღეისათვის რეგისტრირებული რიგი საბავშვო და ახალგაზრდული საზოგადოებრივი ორგანიზაციების თანამონაწილეობით, რომლებსაც შეუძლიათ რეალური პროგრამების განხორციელება, საქართველოს პარლამენტის სპორტისა და ახალგაზრდობის კომიტეტის მხარდაჭერით, სამეცნიერო წრეების აქტიური ჩართულობით, უნდა განხორციელდეს სახელმწიფო ახალგაზრდული პოლიტიკა.

სახელმწიფომ უნდა გაიაზროს, ახალგაზრდობა - ეს არის პრობლემა, თუ ეს არის რესურსი. წინამდებარე კვლევამ გვიჩვენა, რომ ახალგაზრდობა არის ძლიერი რესურსი ქვეყნის განვითარების პროცესში.

ვფიქრობთ, ახალგაზრდული პოლიტიკის მეცნიერული უზრუნველყოფის კოორდინაციის მიზნით მიზანშეწონილი იქნებოდა საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიასთან

ჩამოყალიბდეს იუვენოლოგიის სამეცნიერო საბჭო, რომელიც აწარმოებს ფუნდამენტურ სამეცნიერო კვლევებს და შეიმუშავებს დარგის განვითარებისთვის მნიშვნელოვან რეკომენდაციებს.

მნიშვნელოვნად მიმაჩნია საქართველოს ხელისუფლების მიერ გათვალისწინებულ იქნეს ევროპის წამყვანი ქვეყნების გამოცდილება და შეიქმნას ახალგაზრდობის ობმუდსმენის ინსტიტუტი, რომელიც ხელს შეუწყობს იმ პროცესების მონიტორინგს და ინსტიტუციონალურ განვითარებას, რომელიც მიმდინარეობს სახელმწიფო ახალგაზრდულ პოლიტიკის მიმართულებით.

ნაშრომით გათვალისწინებულმა კვლევამ, კვლევის მეთოდოლოგიით განსაზღვრულმა ნაბიჯებმა ნათლად დაგვანახა ის გარემოება, რომ სახელმწიფოს მდგრადი განვითარებისთვის მნიშვნელოვანია როგორც სამეცნიერო წრეების, ასევე სახელმწიფოს შესაბამისი ინსტიტუციების თანამიმდევრული და პრიორიტეტული დამოკიდებულება იუვენოლოგიის პოლიტიკური განზომილებისადმი, რათა თანხვედრაში იყოს ახალგაზრდობის ღირებულებები, სოციალური და პოლიტიკური ასპექტები სახელმწიფოს მიდგომებთან.

კვლევის შედეგად დადგინდა, რომ საჯარო პოლიტიკის სფეროში ახალგაზრდული პოლიტიკა გამოხატულია როგორც საერთაშორისო, ასევე ადგილობრივ დონეზე. საჯარო პოლიტიკის სფეროში ახალგაზრდული პოლიტიკის არსებობა გარჩევადია, გვაქვს ახალგაზრდული პოლიტიკური მობილიზაციის ისტორიული და თანამედროვე მაგალითები. იუვენოლოგიური კვლევები, გარდა ახალგაზრდული პოლიტიკისა, სხვა სფეროებზეც ახდენს გავლენას.

კვლევის შედეგად დადგინდა, რომ როგორც ახალგაზრდობის ჩართულობა პოლიტიკურ პროცესებში, ასევე, საკუთრივ

პოლიტიკური პროცესების მიმართება ახალგაზრდებთან უნდა იყოს მუდმივ კორელაციაში.

კვლევის შედეგად დადგინდა, რომ იუვენოლოგია შეგვიძლია განვიხილოთ როგორც საჯარო პოლიტიკურ მეცნიერებათა დარგი. ეს არის დარგი ახალგაზრდობის შესახებ, იგი შეისწავლის ახალგაზრდობას, როგორც სპეციფიკურ ფენომენს, რომელიც სხვა მეცნიერებათა დარგების გზით ვერ აღწერს იმ პრობლემებს, რაც საკუთრივ ამ დარგისათვის არის დამახასიათებელი. ჩვენი მეთოდოლოგიური დაკვირვება ამ შემთხვევაში გამოიხატება იმაში, რომ ახალგაზრდობის ფენომენი საკუთარ თავში იქნა დანახული და გამოკვლეული. ამ თვალსაზრისით ჩვენ ავიღეთ ზუსტად ახალგაზრდობის პოლიტიკური განზომილება, რადგანაც ჩვენი თვალსაზრისით პოლიტიკაში ჰპოვებს კონცენტრაციას ის პრობლემები, რომლებიც საკუთრივ ახალგაზრდობას ეხება. იუვენოლოგია ასაკის სოციალურ ფენომენზე ამახვილებს ყურადღებას, როგორც სერიოზული ცხოვრების დაწყების პრელუდიას. იუვენოლოგია, როგორც საჯარო პოლიტიკურ მეცნიერებათა დარგი, კომპლექსურად ხედავს პრობლემას გამოყოფს ფენომენი, როგორც დამოუკიდებელი მოვლენა. არსობრივად ეს არის მთელი სოციალური კომპლექსური სხეულის შემადგენელი და ძირითადი კომპონენტი, რომელიც მოითხოვს განცალკევებულ დაკვირვებას და აქედან გამომდინარე იუვენოლოგია, როგორც თეორიული ასპექტი, დარგობრივ საკითხად უნდა იქნას გააზრებული მსგავსად პოლიტიკური სოციოლოგიის, გერონტოლოგიის და ა.შ. იუვენოლოგია ეს არის ცალკე ავტონომიური ფენომენი, დარგის ავტონომიურობა მოითხოვს საკუთარ თავში პრობლემურ ექსპლიკაციას, იმდენად, რამდენადაც სხვა დარგები ფრაგმენტულად გასცემენ პასუხს ახალგაზრდობის პრობლემების საკითხს, ამიტომ ისინი ვერ მოიცავენ ამ ფენომენის კომპლექსურ, მრავალფაქტორიან ანალიზს. ეს არ იქნება კონცენტრირებული ახალგაზრდობის ირგვლივ. აქედან გამომდინარე, კვლევითი მეთოდოლოგიების

საფუძველზე ნაშრომში შევეცადეთ აგვეხსნა, იუვენოლოგიის, როგორც ცალკე დარგის, დაფუძნების შესაძლებლობა.

იუვენოლოგიის პოლიტიკურ განზომილებაში მეთოდოლოგიური თვალსაზრისით ყველაზე უკეთესად არის დახასიათებადი და დანახვადი პრობლემები. პოლიტიკური განზომილება, როგორც ახალგაზრდობის პოლიტიკაში მონაწილეობა, ასევე საკუთრივ ახალგაზრდობის პოლიტიკა, რომელიც სახელმწიფო საზოგადოების განვითარებისა და საჯარო სივრცის მართვის ერთ-ერთ მნიშვნელოვან ფენომენს წარმოადგენს, რადგან მათ უნდა შექმნან საზოგადოების მომავალი. ახალგაზრდობის პოლიტიკური მობილიზაცია არის ყველაზე მაღალი ხარისხის და ამას იყენებს თითქმის ყველა პოლიტიკური ძალა. ახალგაზრდობა ფაქტობრივად არის ის ძალა, რომელიც მაგალითად ამა თუ იმ პრობლემების გადაწყვეტას პოლიტიკურ ავანსცენაზე უკეთესად აჩვენებს. როგორც ჩვენმა კვლევამ აჩვენა, ასე იყო დასავლეთის ქვეყნებში, ასე იყო ადრეულ პერიოდში და ეს კვლავ გრძელდება როგორც მისი პოზიტიურად, ასევე ნეგატიურად გამოყენებაც. იუვენოლოგია ფაქტობრივად პოლიტიკურ განზომილებაში ყველაზე უკეთესად კონცენტრირდება.

კვლევის შედეგად შეგვიძლია იუვენოლოგია მოვიაზროთ როგორც საჯარო მმართველობის ერთ-ერთი დარგი, რადგან ჩვენ მიერ გამოყოფილი პრობლემები უკვე ახალგაზრდობის პრობლემების ცალკე განხილვას მოითხოვს. ამ შემთხვევაში უკვე საჯარო მმართველობის კუთხით უნდა გაეცეს პასუხები ამ პრობლემათა მთელ ციკლს, რომ შეიძლება მაგალითად პოლიტიკის მეცნიერება, სოციოლოგია, გარკვეული თვალსაზრისით ბიოლოგია, ფიზიოლოგია, - ყველაფერი ესენი სცემენ ნაწილობრივ პასუხს, მაგრამ ამ პრობლემის კონცენტრაციას ვერ ახდენენ. საჯარო მმართველობამ უკვე თავი უნდა მოუყაროს და გადაწყვიტოს თუ როგორ უნდა გადაწყდეს კომპლექსურად ეს პრობლემები და როგორ უნდა განხორციელდეს საჯარო მმართველობის კონცეფციიდან გამომდინარე ამ პრობლემათა განხილვა და მართვა, რადგან ამ

პრობლემების მართვის გარეშე მიშვება, ფაქტობრივად, პრობლემების გვედზე დატოვებას ნიშნავს. ეს ნიშნავს, მაგალითად, დემოგრაფიულ პრობლემას, ოჯახების შექმნის პრობლემას, ახალგაზრდობის პოლიტიკაში ჩართულობის პრობლემას, მომავალი კარიერების დაგეგმვის პრობლემას, მათი განათლების პრობლემას. ეს უკავშირდება კომპლექსურ პრობლემებს, რომელიც იწყება სასკოლო ასაკიდან და გრძელდება თითქმის ზრდასრულობის ასაკამდე, როდესაც ისინი უკვე წარმოგვიდგებიან გარკვეულ თანამდებობებზე, ბიზნეს და სამედიცინო ელიტაში და ყველანაირ განზომილებაში. შესაბამისად, პრობლემას სჭირდება კომპლექსური დანახვა, სადაც საჯარო მმართველობის სივრცეში უკვე ჩვენ მოგვცემს გარკვეული ტიპის სტრატეგიების ჩამოყალიბების საშუალებას.

რატომ არის მისი განვითარება საჭირო? - თუ ეს არ გვექნება როგორც ცალკე, სპეციფიკური დარგი ჩამოყალიბებული, ჩვენ ვერ შევძლებთ ახალგაზრდობის კომპლექსური პრობლემების დანახვასა და გადაწყვეტას. თუ ამ პრობლემების გადაწყვეტას ჩვენ არ შევხედავთ როგორც მეცნიერული, ასე სოციალური თვალსაზრისით, ჩვენ ფაქტობრივად ვერ გავიგებთ პრობლემათა მნიშვნელობებსაც და თუ პრობლემებს ვერ გავიგებთ, ჩვენ ვერ მოვახდენთ დაგეგმვას.

ახალგაზრდობა არ უნდა იყოს მხოლოდ მოხმარების ფენომენი სხვადასხვა პოლიტიკური ძალების, სხვადასხვა სახელმწიფოს მიერ, არამედ ის უნდა იყოს პარტნიორი. ჩვენ უკვე დისერტაციაში ვაჩვენეთ, რომ მობილიზაციის კონტექსტიდან გამომდინარე, ახალგაზრდული ძალის გამოყენება ხდება პოლიტიკაში ყველაზე ხშირ შემთვევაში. ეს ხდება ჩინეთში, ყოფილ საბჭოთა კავშირში, საქართველოში, იუგოსლავიაში და ყველგან.

დარგის განვითარება საშუალებას მოგვცემს რა ხერხებითა და რა მიმართულებებით უნდა მოვახდინოთ ახალგაზრდებზე

დაკვირვება და ზრუნვა. ასეთი თვალსაზრისით იუვენელოგიის პრინციპების შექმნა, უკვე დარგისა და პრობლემების ავტონომიურობას აჩვენებს. ეს, თავის მხრივ, ჩვენ უკვე საშუალებას მოგვცემს, რომ ახალგაზრდობისთვის პრიორიტეტული მთელი რიგი საკითხები განვახილოთ, პრობლემები დავინახოთ კომპლექსურად და ამიტომაც ჩვენ უფრო ფართო თვალსაწიერში მოვიცვათ ის გამოწვევები, რომლებიც დგას როგორც სახელმწიფოს, ასევე ახალგაზრდების წინაშე.

იუვენოლოგია არის საფუძველი, რათა სისტემაში მოვიყვანოთ და შევექმნათ მთავარი პროდუქტი ახალგაზრდული პოლიტიკის სახით.

Grigol Robakidze University

With the right of manuscript

Giorgi Momtselidze

The Political Dimension of Juvenology

Educational programme: Public Administration

**Thesis is presented for obtaining of the PhD Degree in Public
Administration**

Abstract

**Tbilisi
2021**

Grigol Robakidze University

Scientific supervisor: **Mikheil Gogatishvili**

Doctor of Philosophy, Professor

The date of the defence will be published on the website of university:
www.gruni.edu.ge

The defense of the dissertation will take place at Grigol Robakidze University at a session of the Certifying Committee of Experts of the School of Public Administration and Politics.

The dissertation is available at the library of Grigol Robakidze University, Tbilisi, Irina Enukidze №3 (David Agmashenebeli Alley 13).

Table of Contents

Introduction.....	1
Literature review	5
Research Results	12
Judgment and Scientific Findings	14
Conclusion- Recommendations.....	17

Introduction

At different stages of the existence of states in the world, special attention was paid to the relations between the generations. The development of state life, the gradual construction of civil society in the state, the establishment of an atmosphere of trust between the generations, the establishment of social welfare depended on the purposeful and full-fledged management of this relationship. Failure to live up to these ideally considered humanitarian goals for countries has always led to the downfall of intergenerational differences. The inconsistency of public positions in relation to the rapid flow of time has repeatedly led to social or ideological explosions and revolutions, which were initiated mainly by the younger generation.

If in countries these ideally considered humanitarian goals could not be achieved in life, disagreements arose between the generations. The diversity of public positions in relation to the rapid flow of time has repeatedly led to social or ideological explosions and revolutions; Whose initiators were mainly the younger generation.

Young people have always come out to preach new ideas and initiate the renewal of old traditions. Which has always been reflected in the sustainable development of states. The conditions necessary for the realization of the above-mentioned state goals were possible only on the basis of agreed relations between the generations; Numerous visible examples of this can be found in world history.

The main axis of the agreed relationship was the transfer of knowledge, accumulated experiences from the older generation to the younger generation. The incompatibility factor emerged only when the biologically mature young generation acquired qualitatively different ideological and mental elements for the reassessment of cultural, socio-economic, religious values.

The establishment of different positions, the gradual increase of the scale of participation of the youth in the socio-political life, led to the formation of social systems of a youth nature from informal and illegal

circles and groups up to the present day, including non-governmental youth organizations and associations of organizations, whose effectiveness has always been reflected in the process of forming public opinion, which was often associated with both socio-economic and global state transformations. At the stages of modern life, special attention was paid to the formation of youth social systems, their legal, political and governance regulation, the ideological and functional systematization of youth in the wider community, both at the national level and in the international arena.

The ongoing political and social processes in the youth, the acquisition of state importance of these processes, raised the issue of the implementation of state support and regulation mechanisms. Which should be expressed and has already been partially expressed at the initial stage, in terms of institutional development. We are referring to state structures (Youth Agency, Sports and Youth Affairs Committee of the Parliament of Georgia, as well as non-governmental sector and associations of organizations)

It should be noted the essential problem that hinders the development of individual institutions. This problem is the inflexibility of the legal framework and, consequently, the illegitimacy of the theoretical foundations. In this regard, only the first steps have been taken to regulate the sectoral relationship.

The practical activities of the sectors included in the youth policy system are mainly regulated by general laws. In the absence of separate profile legislative acts, the activities will be carried out based on internal regulations and statutes of organizations, which puts us in front of interoperability, However, the practical realization of the goals set by the subjects of the sectors is a youth policy in the development of the society and the structures involved in this policy play an important role in its development.

In view of all the above, youth policy has made it valuable for public administration and political science and has put on the agenda the provision of scientific-theoretical foundations and innovations in this field.

This field, in the form of youth policy, is the backbone of public and political life which borders on different fields: politics, economics, law, social culture, etc. According to the relationship with these areas more importance is given to youth policy that is one of the factors of state development as it is a field focused on the younger generation, which implies active involvement of the youth in public and political life and in the process of rebuilding the country. It also involves the upbringing and development of young people, the introduction of their views into life and the consideration of their interests, leading to a youth-oriented, purposeful, correct personnel policy, the social welfare of the next generation, employment of the youth, their preparation to enter the public, political, scientific, economic, cultural arena and creation of the necessary conditions for professional orientation. The practical realization of these factors is the main purpose of youth policy, the necessary condition for the implementation of which is the existence of a complete legal institutional basis.

Due to the fact that socio-political systems are the subject of research in the political sciences of public administration, the youth non-governmental and governmental sectors have a special place in these systems. Whose main dominants are youth community life and the study of youth systems. With the development of youth policy, there is a need to regulate the management of this system. With the development of youth organizations, the establishment of youth as a separate area of public life was on the agenda. All this led to the formation and improvement of political and legal mechanisms for state support and systematization of the sphere, and the institutional development of the executive and legislative branches in this regard. The need for a coordinated system of youth policy was shown to us by the so-called established policy in the field of politics. The state importance of the relations between the youth sectoral systems, the necessity of managing the relations of the youth as a part of the society in general, the differentiation of the youth on the biological and mental principle in the system and the scientific and practical approach to the political processes. Due to the above, it became necessary for political science to establish a separate field, the object of

research of which would be youth policy, which involves a juvenile study of the problems. It should be noted that this term has not been developed in public administration and Georgian political science today and requires the introduction of the field itself. This need is due to the fact that youth policy in the world's leading countries has received the greatest attention. Because it is the youth that is tomorrow and the guarantor of the country's prosperity. The second biggest factor is the various programs and ordinances developed by the state.

The main problem of the dissertation research is the inconsistent and superficial attitude towards youth policy in both scientific circles and public administration, and the discussion of these problems from a juvenile perspective.

The object of our research is the socio-political dimension of juvenology from the international experience and the example of Georgia. We would like to focus on the multidimensional layers of the political aspects of juvenology that are embedded in the public and political dimensions of juvenology.

The aim of this work is to examine the features of the conceptual and scientific structure of Juvenology and explore the social indicators in the context of youth study disciplines in order to justify the importance of juvenology as the way of providing the complex scientific foundation for the formation and execution of youth policy, to develop recommendations for the inception and application of the mentioned field in Georgia, that will support the systemic development of youth policy as a publicly important sphere and the formation of effective theoretical and practical patterns.

An important function of the research is to establish an interdisciplinary field in Georgia, which we call juvenology. This is the science of youth. The term is based on the Latin word **Juventilis** - Youth and the Greek word **Logos** - Knowledge. Juvenology is a complex study of youth. It represents a new scientific paradigm.

The tasks of the "Political Dimension of Juvenology" are:

_ Preparing the scientific basis for the establishment of youth policy as a socio-political field determining the appropriate place between public administration and political science.

_ Fixing relevant proposals for the introduction of new, paper-based initiatives to regulate the relationship between existing systems in the field of youth policy, should play an essential role in the institutional development of youth policy.

_ Awareness of agencies, organizations, science, students interested in youth issues in terms of theoretical-practical and general scientific awareness of youth policy.

_ Assist neighboring fields of science in defining the boundaries of the area of action taking into account the practical and theoretical aspects of youth policy.

The hypothesis - youth is considered as the healthiest and most mobile part of society. It is a bearer of indefinite physical and intellectual energy, which in its turn, demands materialization. Formation and even correction of the structure of society depends on the direction in which this energy will be directed. So, it is extremely important to identify social status and social role of youth, as well as to form its socio-cultural behaviour. Ensuring this, in turn, requires definition of the youth policy based on modern scientific approaches, which in the reality of Georgia, is not noticed. The situation of this shortcoming should be provided by the use of modern advances in the field of juvenology as an interdisciplinary field of science, which will provide scientific platform for understanding of the youth phenomenon, its practical application and research.

Literature review

The purpose of reviewing the literature around the study is to discuss the perspectives discussed in the socio-political context of juvenility.

How the essence, nature, present and future perspectives of the state youth policy are presented in the research.

The purpose of the review is to analyze and highlight the main literature on which I have relied to present theoretical concepts.

- **Body of literature and composition:**

The main body of literature on the research topic is international and local normative acts, UN reports, concepts, statistical data analysis, press and mass media, local and foreign scientific studies. It also includes opinions of experts in the field, publications, interviews, public reports.

As a result of the literature analysis, I identified sources and scientific papers relevant to the doctoral research. Accordingly - the literature reviewed is directly related to the research issue.

International and local normative acts, reports, concepts, statistical data, press and mass media, local and foreign scientific researches discussed around the doctoral topic were elaborated, validated researches were allocated, which were fundamentally processed and analyzed.

The thematic field of the dissertation research is the state youth policy of Georgia. Unlike the previous research, the thematic field was narrowed and I focused specifically on Georgia. Key segments are objects that play a role in youth policy. Key issues are their actions on the front line. Information is presented on the dynamics of youth policy development.

As I mentioned in the beginning, the existing theoretical basis regarding this research topic is very scarce in the reality of Georgia. The historical perspective is biased and subjectively discussed (refers to Soviet Georgia). Therefore, the existing scientific studies were reviewed and evaluated in a critical context. Modern period studies on these issues are practically non-existent.

As a result of the existing research and development of scientific approaches, several priority areas have been identified. a) the role of

the state in the formation of youth policy; B) Youth participation in political processes.

Research Methodology

Depending on the topic of our research, the methodological mechanism of research is multifaceted, it includes - field work (sociological research), narrative interviews, historical-comparative method, analysis of legal documents, content analysis.

The type of research is mixed (existing knowledge, exploratory, problem solving).

The research strategy is selected qualitative, social research.

The direct object of the research is the state youth policy of Georgia in the field of juvenology.

Independent variables: Youth wing of political parties, youth NGOs, student unions, etc.

Dependent variable: State structures (Parliamentary Committee on Education and Youth Affairs, Ministry of Education, Science, Sports and Culture of Georgia, LEPL Youth Agency, etc.).

Source of information - international and local normative acts, international framework agreements, local and international studies and analysis of modern mass media in Georgia.

Theoretical-methodological bases of the research

- Obtaining, observing and systematizing empirical material in the context of juvenile research
 - Analyze and divide the material, including the separation of juvenology as a separate field
 - Synthesis-integration and interpretation of research results
- The theoretical basis of this scientific paper is Georgian and foreign papers, publications and electronically available sources. The methodological part of the research was carried out using comparative and historical analysis, narrative

(content analysis), discourse, descriptive, critical and systematic scientific research methods.

Method of comparative and historical analysis – In the previous work were used the methods of comparative and historical analysis, which involves the study of juvenile issues in the public administration and political aspects (forms, methods and approaches). The method of historical analysis was used to study certain historical stages and periods of the development of the Georgian youth movement and their relations with the state. The purpose of this method was to obtain important information for the research, which was used to identify the root causes of state youth policy problems and make recommendations for its solution.

During the research process, 165 scientific works of both Georgian scientists and foreign researchers were processed in 2001-2020.

It should be noted that most of the scholars' works were published during the Soviet rule. And in order to satisfy the interests of censorship, the reality that existed in Georgia at the end of the 19th century and the beginning of the 20th century is less honestly presented.

Based on the works of the above-mentioned authors and the materials preserved in the State Central Historical Archive of Georgia and on the basis of their comparative analysis, the work presents a historical outline of the participation of Georgian youth in anti-colonization policy. There are discusses about the circumstances of the attitude of the tsarist government towards the Georgian youth in this work. This method also gave us more clarity about youth policy in 1918-1921, when a wide range of youth organizations were formed.

Thee issue of indoctrination of young people by the Soviet system in 1921-1990, their formation as "Soviet people", the forms of social mobilization that grew in favor of the Soviet system are also presented. How the systemic consciousness characteristic of the Soviet citizen was being formed.

In the process of research, the newspapers of the National Parliamentary Library of Georgia since the 1900s have been processed through the method of comparative and historical analysis. More than 200 articles related to youth were analyzed. Electronic journals, both Georgian and foreign, were also developed. In the work, we also made a comparative analysis between the existing institutional structure and the pre-existing system.

Study of documents - The method of “desk study” was used to study the issue, archival documents were processed. Among them are sources that have not yet been reflected in any scientific work. This factor makes the present paper much more interesting and emphasizes its originality. In-depth study of the documents allowed us to come to accurate facts and events in contrast to the biased literature (I mean the scientific works of Soviet scholars). Accordingly, this method presents a clear picture and the interested public with a picture that actually reflects the end of the XIX century and the current of the youth policy of XX century Georgia. In the process of research, the historical funds of the Central Archive of Georgia, the archive of the Ministry of Internal Affairs of Georgia, the archive of the President of Georgia were processed. Since 2001, 478 manuscripts or printed documents have been processed as a result of research.

In the process of conducting the research, from 2016 to 2020, both Georgian and international legislative-normative acts related to children and minors (14 government decrees and presidential decree) and youth issues (58 government decrees and presidential decree of 1994-2020) were developed. Charters and regulations of international, local non-governmental and governmental youth organizations. Also reports of international and local organizations on youth policy 2016-2018 (22 documents processed).

Narrative analysis method, which is a qualitative method of social research along with discourse and content-analysis method, I used in textual information analysis. (In-depth structured and unstructured interviews). In-depth interviews were conducted with experts who have relevant field qualifications in the field of research, as well as with

public officials involved in policy-making, decision-making and implementation; Which allowed us to get detailed information about the research issue directly from the first source.

In-depth interviews were conducted with 10 experts in the field during the research; With 10 officials of sectoral institutions; With the head of 7 non-governmental youth organizations; With 5 representatives of the youth wing of political parties; With 2 representatives of international organizations.

The issue of compliance with ethical requirements was considered at each stage of the empirical research. Each stage of the research was conducted under agreements, permits, awareness, close communication, confidentiality, maximum freedom, trustworthy and friendly environment.

The information obtained as a result of the research was grouped and classified in accordance with the requirements of the relevant research methodology, taking into account the relevance of the research objectives. Qualitative data were processed through content analysis. An interview transcript was made. Data reliability and validity requirements were protected. The text was analyzed, sorted and summarized. To accomplish this, pre-existing categories and themes identified in the text work process were identified. Theoretical conclusions were drawn from the text through coding, categorization, comparison and inference. The findings of the study were used to develop recommendations.

In-depth interviews were conducted according to the requirements of a qualitative research methodology. Free and flexible conditions were created for the respondents. A discussion plan was developed in advance - an outline of questions, which is important for managing the interview process. The study focused on the phases of in-depth interviews - pre-interview, interview and post-interview. The respondent was introduced to the research topic and the purpose of the research, selection motives. Privacy issues were clarified also. And permission was obtained from respondent to record the interview. The focus was on the interpersonal, interactive, communicative and

emotional aspects of the interview process. The main task of these interviews was to fill the information vacuum on youth policy that has emerged from 1991 to the present. There are practically no scientific works in this direction in Georgia. In-depth interviews with industry experts helped us to understand the issue holistically.

The importance of the research variables was highlighted in the interviews and research process, therefore, along with the narrative and in-depth interviews in the research process, it was implemented in the “content variables” published in the media, which indicated the structural functions of juvenile research. In this context, the parliamentary speeches of public officials and sector ministers during ratification were analyzed. In the years 2016-2020. Field sociological surveys were also conducted in university cities: Tbilisi, Telavi, Gori, Kutaisi, Batumi - where, based on the survey, the issue of informing youth policy among young students was studied. 200 students were interviewed (40 students in all cities), the question was formulated: "Do you have information about the youth policy document?"

Synchronous and diachronic method - The research issue was studied in terms of both spatial and historical development. During the synchronous study of the research topics, the main focus was on the analysis of the situation at the national level in the production of state youth policy and various environmental factors related to it. And in the process of diachronic comparison, the study of the present subject in a historical, legal, and political context was provided

Based on the method used, the systemic structure of the public administration and policy dimension of juvenology was outlined. The methods used in the study highlighted juvenology as a doctrine of youth - a structural feature that required a description of the problems that arose in a different conceptual system.

Holographic analysis - The method of holographic analysis used in this work, which involves the analysis of the public administration of Juvenology and the political dimension as a whole process in all its

manifestations on the example of the research issue in particular in Georgia. Through this method, on the one hand, the interdependence and interaction of state youth policy and, on the other hand, youth organizations and youth movements was revealed.

Based on the **method of discourse analysis**, certain types of social juvenile discourse-political practices were recontextualized Which includes not only the content-analysis of juvenile narratives, but also the revival of youth policy in the mass consciousness and presentation in a different context.

Descriptive method - In this work, a descriptive method is used, which includes a comprehensive description of the research issue based on the opinions presented by various authors, researchers, critics and media outlets. According to the format of the submitted work. Based on this method, separate structural variables providing juvenology were identified, Which allowed the problem to be integrated into a single conceptual scheme, namely in the structure of public administration and the political dimension of juvenology.

Critical analysis - Based on the critical analysis, it became possible to make an objective distance from the research materials in order to make the research format artificial, forcibly twisted in relation to the research object. The method of critical analysis used in the study made the conceptual structure of juvenology compatible with the forms of assessments and observations of the challenges in reality. Therefore, the expediency of the existing opinions on the research issue, critical analysis, the data of the mentioned research topic and its significance were determined at different stages.

Research Results

The study revealed a system of political dimension of juvenology as a public administration structure. Therefore, juvenology can be considered as a separate scientific-research field that studies the social

and political problems of the youth. The given result was achieved on the basis of the analysis of the historical social roots of the origins of the Georgian youth movement. The study of juvenile problems is distinguished by its peculiar specificity on the example of Georgia. With this in mind, the paper analyzed youth policy from the 1870s to the present day. Initially, youth movements lacked organization. There were no youth organizations (later student committees were formed), the hallmarks of the movement were: uprisings, speeches. Strikes, manifestos that mostly looked explosive and lacked organization.

The second stage of youth policy. It is during this period that youth organizations are formed, defining their political worldview and ideology. The main youth organizations of the "mother" parties stand by the ruling or opposition parties. Youth politics in an independent state has its say in the political life of the country. It is during this period that we encounter opposing youth policy camps, which have a drastic impact on the state's domestic or foreign policy. Information on youth policy in 1918-21 is less objective and scarce. It is noteworthy that almost no scholar pays attention to the fact that if at the end of the 19th century youth policy was limited to only manifestations, strikes, etc. In 1917-18, the development of youth movements began and more political overtones were cast on it. All scholars are reluctant to use the term youth policy, but this notion will inevitably correspond to the events that took place in the political life of Georgia in 1918-21.

The Soviet Union pays great attention to the political dimension of juvenology. The study of the third stage of the state youth policy of Georgia, which was carried out during the Soviet rule, revealed how the youth was mobilized to establish and support a dictatorial regime. The facts of mass repressions of the youth, self-liquidation of the youth organizations were revealed. The issue of ideology and idolatry of the youth, such as pioneering and the Communist Union, was also highlighted. The focus was on the role of youth in events such as March 9, 1956, April 14, 1978, April 9, 1989.

The fourth stage of youth policy:

Analysis of narrative and in-depth interviews, "content variables" published in the mass media, field-sociological survey results and elaboration of legislative normative acts have been analyzed in the public, political prism since 1991. For the first time in Georgian scientific works, the interdependence of the youth wing of youth non-governmental organizations, government institutions and political parties operating in Georgia during this period was reconstructed.

Judgment and Scientific Findings

Based on the analysis of the above facts, we can conclude that their assessment can be analyzed and categorized on the basis of juvenile research. This refers to the political dimension of juvenology, in particular youth policy. The first stage of youth policy, as the object of juvenile research, is very diverse and full of peculiarities. It is noteworthy that the revolutionary speeches are gradually refined and taken on a political character, which is manifested in the establishment of various print media, the position of the youth, the formation of organizations to the state, and so on. Because this period is the embryo of youth policy, it has many positive features as well as negative ones. The most unfortunate circumstance is that the state government pursues a policy of repression towards youth policy. Such policies work against the youth. Its aim is to reduce the privileges of the youth, to classify the youth as a dangerous category for the society, such a policy suppresses the stimulus of the youth and turns it into a dangerous force for the government.

The policy of tsarism, which was pursued towards the youth, was negative, but such a situation contributed to the formation of youth self-consciousness and left the greatest mark in the formation of youth policy.

The second phase of youth policy is markedly different from its predecessor.

It is distinguished by the peculiarity that for the mentioned period (1918-21) Georgia appears as an independent democratic republic and its attitude towards the youth is very important. As we have seen, in the youth policy of this period we can distinguish three main directions - in particular: student and pupil - youth movement, the opposition wing of the youth and the representative of the positions of the ruling party, or positional wing. Unlike the first stage, the youth policy of the second stage was less inclined to revolts, manifestos, mass speeches. Existing youth organizations have formed political views on issues that are necessary for this or that country. Their direct confrontations became mainly ideological and the means of struggle were controversies in magazines and newspapers.

Politically, great progress has been made in the second phase of youth policy, but much has been needed to improve it. It is noteworthy that emotions are not allowed in politics and political decisions. It should be noted that the second stage of youth policy, in particular the youth of this period, was less aware of this fact and found it difficult to act with a cold mind in politics.

The third stage of the state youth policy of Georgia took place in 1921-91, this is the period when Georgia was part of the Union of Soviet-Socialist Republics, which left a great mark on the formation of Georgian thought and the formation of youth self-consciousness. At that time all national ideas were persecuted, and the way was paved for proposals and activities that would be imbued with the interests of the communist and common Soviet fraternity.

The third stage of the youth policy belongs to one of the directions of the state youth policy - this is the protection policy, the definition of which is given in Chapter I of this dissertation.

If at the beginning of the twentieth century the authorities (on the example of the Soviet Union) ideologically mobilized the youth to strengthen their political influence and youth organizations were the ruling force, the Soviet Union, for its ideological goals, understood the phenomenon of youth as an independent political force. Towards the end of the twentieth century, with the formation of civil society, the

power of dominant groups is given a legitimate and natural face. The dominant groups are led by young people, the organizations and movements formed by them. It is the youth who want to establish hegemony.

The fourth stage of youth policy:

It should be noted that despite the steps taken by the state in terms of state youth policy (I mean the creation of the State Department of Youth Affairs in 1994), the youth wing of the ruling party, student unions and youth NGOs were more influential in shaping youth policy than the state institution.

Since the restoration of Georgia's independence, the State Youth Policy Implementing Body (1994, State Department of Youth, 2004 - Ministry of Culture, Monument Protection and Sports of Georgia, Department of Youth Affairs, 2006 - Department of Sports and Youth Affairs, 2010 - Ministry of Sports and Youth , 2019 - Youth Policy Management Department of the Ministry of Education, Science, Sports and Culture of Georgia, 2019 - LEPL Youth Agency) have changed the face and content frequently. This indicates the non-priority of the youth by the state, which is a detrimental factor for the future of any country. Since the time of E. Shevardnadze's rule, the State Youth Policy Institute has been practically supplementing the youth wing of the ruling party with resources and resources, which drastically damages the institutional development of the state youth policy.

It also underscores the fact that for many years political decision-makers have been obscure the question of what state youth policy is.

Against the background of the ongoing state-building and reforms in Georgia, the need for a new understanding of the state youth policy has actually come up on the agenda. State youth policy should be established as a systematic relationship of the state with the individual, the youth, the youth movement, which is implemented in the legislative, executive and judicial spheres and which aims to create: socio-economic, political, organizational guarantees for the realization

of intellectual, moral, physical and creative potential in the own and state interests of the youth.

An important finding of the present study is to establish an interdisciplinary field in Georgia, which we call juvenology. As a result of the research, the youth policy was systematized, the public policy of juvenology was discussed in a unified context. A package of recommendations for the holistic development of state youth policy has been developed.

Conclusion- Recommendations

The young generation, as the gene pool of the country, one of the main human resources, the main driver of social transformation, economic development and technical progress, has always been and will be the subject of attention and care of any democratic and of course our state. However, the practical realization of this care-attention does not depend only on political will and declaration.

The period when the state's attitude towards the youth was based on paternal supervision and guardianship has already passed. Currently, based on international democratic experience, the attitude of the state towards the youth should be based on the creation of conditions and environment conducive to free choice, initiative, active political, socio-economic and public action. Of the European alternatives, this is a participation policy, which in our opinion is the only right and acceptable option.

Creating supportive conditions and environments will activate youth self-defense mechanisms and adapt to rapidly changing critical situations. Youth-friendly conditions and environment inevitably include the active participation of young people in all levels and areas of public and state activity. In this way it will be possible to establish close links between adults and young people on the one hand and the young and older generation on the other. In addition, they will gain experience in both management and community activities, and their

responsibilities will be enhanced. Creating and improving the enabling conditions and environment is a constant process, the implementation of which is partially started.

Today we need to know what worries young people, what are their most painful problems, what they want, what is their vision, It is also important to have the views of specialists and the public on the most important problems of young people and to reconcile them with the opinion of young people. Here it will be possible to set a priority direction for targeted action. Standing in this position involves action based on unavoidable research and recommendations.

Today it can be said that the youth of Georgia deserves this attention to some extent. For the past three decades, despite the hardships of the communist era, there has not been a more or less important moment in the political and socio-economic life of the country where young people have not spoken their often decisive word.

However, it can also be noted that the cardinal changes of a political and especially socio-economic nature have a number of problems that have seriously damaged young people. Reassessing value orientations difficulties in understanding the meaning of life, hopelessness and a certain indifference, violence of criminal and other antisocial behaviors - it must be said openly that this is also a characteristic of a certain part of today's youth. Revolutionary liberation from the old dogmas of society, negative tendencies and false values does not mean that new conditions automatically generate positive tendencies in the development of society.

It is important to create an action plan for the implementation of the "Georgian Youth Policy Concept for 2020-2030", in which there will be no compatibility problem, the criteria will be measurable. Monitoring will be clear and periodic. The staff and policy makers in the field will grasp the essence and importance of state youth policy, which unfortunately remains a big problem to this day.

Based on the above, the state youth policy should be implemented by the youth forces, with the participation of the LEPL Youth Agency and a number of children and youth public organizations registered in Georgia, which can implement real programs, with the support of the Sports and Youth Committee of the Parliament of Georgia.

The state must understand, youth - this is a problem if it is a resource. The present study showed that youth is a powerful resource in the development process of the country.

It is necessary to establish a juvenile research center in the state. It is also advisable to establish youth policy training and research laboratories in higher education institutions. We think that in order to coordinate the scientific provision of youth policy, it would be expedient to establish a Scientific-Coordinating Council of Juvenology with the Georgian Academy of Sciences. Which will coordinate the current scientific research and teaching-methodological activities in the education system in the Youth Agency, Parliament, State Chancellery, non-governmental organizations, higher education institutions, scientific research institutes, the Ministry of Internal Affairs. I consider it important for the Georgian authorities to take into account the experience of the leading European countries and to establish an ombudsman institution. Which will facilitate the monitoring and institutional development of the ongoing state youth policy.

The research presented in this work, the steps defined by the research methodology, clearly showed the circumstance that the consistent and priority attitude of both the scientific circles and the relevant state institutions to the political dimension of juvenology is important for the sustainable development of the state.